

EDINAJSET

ZHivjal sym dvajset godini, bez da zabelezha vjatyra.

Kazvah: duha - i tova beshe vsichko. Dori ne sym i synuval, che vetrovete tolkova se razlichavat pomezhdu si No blagodarenie na Mima Lashevskaja se zapoznah s cjaloto semejstvo na savskite vetrove: ot nezhno toplite, aprilskite, do ledenite, zaplashvashti i debneshti vetrove na kysnata esen. Po Sava duhaha vetrove - ludi, shizovci i koshavi; zapoznah se s vetrove, koito se podigravaha, i s inakvi, deto zamiraha pred ochite mi, s popytni vetrove i s vetrishta, koito hvyrlyat chovek v naj-typo bezrazlichie.

Sled njakolko sedmici plavane s Mima, zapochnah da gi razlichavam. Mima me ucheshe na tyrpenie, s koeto se chakashe sreshta s njakoj zakysnjavasht polyh. Tja umeeshe da chete po koronite na dyrvetata i po tjahnoto pochti nezabelezhimo poklashtane da predskazhe pojavata na njakoj vjatyra. Nabrychkvaneto na rekata beshe znak, che platnoto ni shte se izdue, predi oshte da prebroim do deset. Umeeshe da razlichava vjatyra, kojto donasja dyzhd, ot onja, kojto obeshtava hubav utreshen den.

Dori ne zabeljazah kak vsichki neshta, koito me zanimavaha dotogava, prestanaha da syshtestvuvat. Prenasjah se na Ada Ciganlija, razvylnuvan ot tova, che otnovo shte družha s vetrovete i s Mima. Konvulsivno se hvashtah za "Pjana" kato za edinstvenoto neshto, koeto me praveshe izkljuchitelen, izbranik na rekata, v prenaselenija grad, sred tylpите mladezhi kato men.

Pred ochite mi techeshe rekata, onazi syshtata, kojato hiljadi godini e tekla i se e vlivala v Dunav, a na hylma nad ustieto dori oshte ne e syshtestvual suetnija grad. Duhaha vetrove i buri - syshto, kakto i njakoga - dostatychno beshe da gi hvanem s platnoto i da zaplavame s pomoshhta na dyrvo i plat po rekata, i oshte v syshtija mig da se pochuvstvam hityr i star kato Evropa. Vypreki che nishto ne beshe moe - nito vjatyryt, nito Sava, nito platnohodkata, nito Mima...

Belgrad gledashe spokojno rechnite ni ludorii, chakajki vednyzh da se vyrna gore, na ulicite mu i da dam otchet, Po tova vreme ne ochakvah, che edin grad mozhe da byde tolkova tyrpeliv.

Naj-mnogo vreme prekarvah, chakajki Mima i Ale na pristana.

Pristigah obiknoveno pryv i svlichah ot "Pjana" brezenta. Izlezhavah se s chasove na privyrzanata platnohodka s kraka vyv vodata. Izglezhda edinstveno moeto vreme ne beshe vazhno. I Mima, i Ale imaha njakakvi tajni raboti, v chiito smetki ne vlizah. Razbirashe se ot samo sebe si, che gi chakam.

Izmychvashe me revnost. Kakvo li pravjat, kogato ne sa s men? Dali veche ne se shibat? Izbirah si razlichni pozi na zasegnatost, za da im dam da razberat, che me prenebregvat, no shtom zasvirvaha nashija signal, shtom gi zyrneh da izlizat ot zelenata sjanka na vyrbite sys zakysnenie ot po njakolko chasa, shtom pod krakata im se zaljuljivashe dyrvenijat sal, za kojto beshe vyrzana "Pjana", i zaigravaha shamandurite, zabravjah roljata si i zapochvah ludeshki da si vyrtja opashkata kato preshtastliv pes, chiito gospodari se priblizhavat.

Njakolko pyti se sluchvashe da stignat predi men na Sava i da otplavat. Pristanyt bez "Pjana" prilichashe na koshmar. Ada izvednyzh stavashe za men chuzhda i opasna. Tichah po

bregovete j, tyrsejki iz rekata izgubenata platnohodka, vikah kato pobyrkan, shtom naj-setne ja zyrneh kak, navedena nastrana, plava po sredata na rekata - izpadah v krajno otchajanie, ako ne chueha vikovete mi, koito vjatyryt zaprashtashe nadolu po techenieto. Naj-posle me zabeljazvaha i zapochvaha da se priblizhavat kym brega. Minutite se prevryshtaha v dni, dokato "Pjana" s lavirane po slabija se priblizhashe kym mjestoto, kydeto klechah na pjasyka. Gotveh dumi, pylni s otrova i ukor, no, vizhdajki zasmenite im lica, otnovo zabravjah vsichko i skachah v platnohodkata po-shtastliv ot kogato i da bilo po-rano.

Nakyde plavahme?

Neopredeleno. SHarehme bez cel po Sava, ostavjajki se da ni vodjat sluchajnite vetrove. Za nas naj-vazhno beshe da sme v lodkata na voda - malyk plavasht ostrov na edna krachka ot Belgrad, kojto iskashe da ni obvyrzhe, da ni pokori, da ni napravi seriozni, da ni nakara da prestanem da se smeem i da si gubim vremeto.

V Miminata platnohodka se chuvstvah kato malchugan, kojto, sred skuchnata i neprijetliva kyshta, otkrie njakakyv star sandyk, zabutan v njakoj tavanski ygyl, obyrne go i se vmykne v nego. Izvednyzh na malchugana mu stava hubavo i sigurno, skrit ot chuzhdite pogledi, sam s malkata si tajna. Tova e neshto kato pytuvane na mjasto, shumolene i toplina. Tova e kato nadnichane prez dupkata na ogradata v chuzhda gradina. Ne mozhesh da se otlepish ot tozi stobor i ot тази gradina ot drugata strana na diskata, zashtoto stava neshto hubavo, neshto izvynredno hubavo. V lodkata otnovo otkrivam tova chuvstvo. Tajnstvenostta na lodkata se systoi v tova, che sme sami v cherupkata si, a naokolo e nishtoto: vodata i praspomenyt za devette meseca, prekarani v majchinata utroba - ljushkane, obkryzheno s praznota.

Miminata platnohodka beshe za men neshto kato prodylzheno prebivavane v detstvoto.

S vremeto horata ot Ada sviknaha s nasheto "trio". Veche ni mahaha, kogato gi pozdravjavahme, plavajki pokraj pystrite kyshturki po salovete. V tjah prez ljatoto zhiveeha vljubenite v Sava. Imashe razlichni hora.

Na sala "Nada" (Nadezhda) vizhdahme edin suh starec, za kogoto se govoreshe, che njakoga bil goljam diplomat. Sled mnogo pytuvane se otteglil kraj rekata. Trjabva da e razbral, che za zhivot na chovek mu e neobhodimo tri kvadratni metra sal i chast ot rekata. Nabljudavashe ni spokojno, s myrtvite si ochi na praistorichesko vlechugo, dokato minavahme kraj plavashtata mu kyshta. Po nachina, po kojto ni gledashe, ni se struvashe, che sme veche myrtvi.

Po drugite salove zhiveeha pensionirani advokati, ostareli zanajatchii, uchiteli i ribari. Sled mnogo myki i prepirni, semejstvata im syvsem vdigaha ryce ot tezi pochteni starci, ostavjajki gi napylna da se potopjat v rechnata treska. Sega, kogato sa svyrshili vsichki zemni raboti, narodili deca, izuchili gi, i, kogato veche ne se ochakvashe da izpylnjavat sypruzheskite si zadylzhenija, da izkarvat mangizi, da prodylzhavat roda, da se syrevnovavat v sluzhbata s drugite myzhe, puskaha gi da zjapat vyv vodata i da si igrajat na ribari. Pyrvite godini oshte naminavaha kym tjah. ZHenite gi pitaha: kak ti e tuk? Dobre. Posedjavaha malko, bez da razberat neshto, sled tova se vryshtaha v apartamentite si, a posle spiraha i poseshtenijata. Zabravjaha gi, borejki se za edinija hljab. Starcite pyk izlizaha sys zazorjavaneto, a se vryshtaha kysno prez noshtta. Vmykvaha se v postelite si, koito decata im bjaha premestili veche v antreto. Prevryshtaha se v absoljutni chuzhdenci v tova, koeto doskoro narichaha svoj dom.

Izglezhdashe im tolkova neverojatno tova, che s godini, i sami ne znaejki zashto, sa kupovali vsichki onezi neshta i kato kyrnici sa gi vmykvali mezhdu stenite.

Tezi starci pyrvi idvaha na rekata - oshte prez mart, a si otivaha posledni, v kraja na oktombri. Njakoi pyk ne se vryshata sledvashtata prolet i ostanalite izvestno vreme se razpitvaha edin drug za tjah. Umreli sa, zavlecheni v gradskite bolnici, ot chiito prozorci dori i rekata ne se vizhda. Zabravjaha gi byrzo, kakto se zabravja vsichko po rekata, kojato neprestanno teche. Samo che na salovete im njakoj sutrin osymvashe nadpis: "PRODAVA SE", kojto zakachvaha naslednicite. Obiknoveno nikoj ne kupovashe tezi izostaveni salove na probiti pontoni, zatova poleka-leka potyvaha v tinjata, kogato rekata se otdrypnesh, ili se razpadaha ot samo sebe si, kogato rekata otново pridoidesh.

Dojde ljato i po Sava se ponese vrjavata na kypeshtite se. Po salovete imashe vse poveche pijanici. Po plazhovete se tyrkaljaha letni tela sred dineni kori. Dimjaha skari, podvikvaha si semejstva, karaha se chastnite lodkari - sobstvenicite na apatinskite kaici. Vecherta rekata opustjavashe, a po salovete ostavaha prez noshtta samo umorenite ljubovnici. Pobyrkani domakini pokazvaha golite si tela na redki lodkari, predlagajki im bezplatno ljubov. Po Sava pluvaha prazni butilki s kljumashiti nad vodata gyrla.

Pri vsichki "adadzhi", kakto narichahme horata po Sava, edno neshto, izglezhda, beshe obshto: njakakva detinska ljubov kym skrishnite mesta (vseki si imashe *svoe* mjesto po rekata!) i razocharovaniето ot grada, ot kojto bjagaha, tyrsejki i namirajki uteha v rekata. Kato che li na vsichki neshto ne im dostiga i tova "neshto" otkrivat, shtom se dokosnat do rekata. Mozhe bi vodata vryshatashe chuvstvoto za pynocennost?

Plavahme vse po-daleche i po-daleche nagore po techenieto, bjagajki ot sezonoto gymzhilo. Otkrivahme nepoznati pjasychni ostrovcheta i rykavi, zavyrzvajki poznanstva s podobni begylci.

Edin synliv sledobed prez kysnoto ljato vljazohme s "Pjana" v savski rykav, kojto prez zimata sluzhi za ukritie na korabite. Platnohodkata, gonena do tozi moment ot popytnija vjatyur na otkritata reka, se nameri izvednyzh v zatishieto na zimovishteto i ostana s prazno platno.

Mima hitro izpolzvashe lekija polyh na vyzdushnija potok da se plyzne na pedja ot ryzhdivite korita na njakogashnite savski krasavci v tova grobishte na korabi.

Vodata v tozi rykav e nepodvizhna i onezi, koito plavat gi obgryshyta toplija dyh na gnilota i smyrt.

Na koraba "Deligrad", chieto vitlo lezheshe zatyknato v tinjata, zhiveeshe meseci nared hudozhnikyt Bane Jegulja (Zmiorkata), za kogoto po Ada se razkazvashe, che kriel iz vyrbalacite udavnici, dokato ne gi narisuva, a chak togava gi puskal nadolu po Sava. Poiska ni cigara i zatova se pokaterihme do kapitanskata kajuta, v kojato zhiveeshe. Kabinata voneshe na myrsha. Po stenite j visjaha risunki na vodni plyhove. Ostri zybi i splystena kozina. Na masata - umrjal plyh s razpran korem.

Oshte synen, Jegulja ni objasni, che tochno sega se namira v novata si "plyhovska faza", a che po-rano e risuval razlozheni kravi.

Ale izhvrykna na naklonenata paluba: prilosha mu ot smradta. Na Mima j se razshiruha ochite i nozdrite, no ostana.

CHervenokosijat Jegulja imashe usmivka na dete, koeto toku-shto e ofejkalo ot kyshti. Imashe neshto nevyzmozhno v tozi tromav momy, dokato se hvaleshe s risunkite si.

Ochevidno sam e razprostranjaval sluhove za sebe si i udavnicite, za da si pravi udovolstvie s chuzhdija strah.

- Glej kolko e nezhen toja, a? - pokaza ni myrtvija Archibald, naj-ljubimija mu plyh, kogoto risuvashve veche treta sedmica. - Ama glej mu samo mucunkata!

- Ne gledajte v risunkite mi plyhovete - objasnjavashve ni, dokato pushehme v kabinata mu, - sledete rityma na peroto! Pri risuvane s masleni chovek mozhe i da puntira, no s pero v prystite, risuva grafika na syrceto si! *Risuva sebe si!* Kryvoobrashteniето si. Vizhte, tuk liniite sa dramatichni - тази plyhska kozina, tova sa kopijata na Paolo Uchelo (znaete li izobshto koj e Paolo Uchelo?) - s tjah boda; a eto tuk cjalata rabota stava lirichna... Zashto ne vzema neshto po-hubavo za model li? Iskam da otdelja prichinata ot sledstviето. Vzimam naj-otvratitelnoto neshto na sveta: puknalija Archibald i taka pred sebe si postavjam naj-visokoto prepjatstvie. Otkrivam krasivoto v otvratitelnoto. Pobezhdavam sam sebe si! A edin puknal plyh e fakt, pred kojto trjabva vsichki da se zamislim. Kakvo sme nie, ako ne obiknoveni plyhove? Neka njakoj ni ubode s neshto ostro i vsichko shte izteche ot nas, vsichko, koeto znaem, vsichko, za koeto si vyobrazjavame, che sme ili shte bydem. I sega postavjam milija si Archibald na fona na edin myrtvy korab. Kakvo iskam li? Iskam da govorja za vseobshtata gnilota. Za vseobshtata gadost, v koeto zhiveem! Zashতো tozi korab, tozi skapan "Deligrad", kojto sled njakoja i druga sedmica shte byde narjazan v korabostroitelnicata i pretopen tam v njakakvi si visoki peshti, e plaval godini nared na majtap mezhdu Belgrad i SHabac. Ciganska kapela na palubata! O, kleti lajnari! Kyde sa sega onezi dami i chadyrchetata im! Izkljopal gi e malkijat Archibald! Vizhdate li, edna plyhska smyrt, v poslednija stadij na razlagane, e obhvanata, kak da kazha, kato che li s njakakyv mehanizym ot tezi korabni mashini i chudesii.

Glej, tova sa zybni koleleta, a tova - lostove, i neshto meko i gnilo se sblyskva s neshto tvyrdo...

Jegulja se opitva da narisuva vsichko tova, no kato njama predshestvenik, trjabva sam da si propravja pytja. Vsichko izglezhda logichno, nali? I Archibald, i myrtvata voda, i myrtvija korab!

- Ama vie ste samo glupavi vetrohodci - kazva, - sportyt mi e krajno protiven! Kakvo shte postignete? SHTE me nadzhiveete dva meseca i polovina sys skapanoto si zdrave. No nishto njama da vi otryve da zaprilichate njakoj den na Archibald!

Jegulja kazva, che vsichko shtjalo da izgnie: i horata, i plyhovete, i korabite!

I toj li?

I toj, no predi tova shtjal da ostavi sled sebe si sleda, dokazatelstvo, che e chatkisal neshtata! SHTjal da belezhi skapanija si strah s pero i pak shtjal da ni precaka - shtjal da zhivee po-dylgo ot nas, makar che postojanno se grizhim za tricepsite i bicepsite si. Boljala go onaja rabota za zdraveto i sporta!

Prez sledvashtite dni useshtahme revnost, momentalno shtom Mima svieshe v rykava na Jegulja. Zashtoto Mima beshe privlechena. S kakvo - tova oshte ne mozhehme da znaem.

Jegulja ponjakoga beshe razgovorliv, prikazvashe ni s chasove, kato che li beshe lud ili narkoman, za plyhovete si, pljeshe "skapanata oficialna zhivopis, kojato poluchava dyrzhavni nagradi", stroeshe vyzdushni kuli, a ponjakoga pyk go svarvahme potisnat i synen - javno mu skachahme po nervite si sys sportnija si duh.

Vednyzh ni predlozhi trimata da risuvame Mima.

Razdade ni listove, na chiito gyrbove imashe negovi zapochnati risunki, tush i pera. Toj samijat si izbra tush s cvjat sepja.

- E? - kaza, vdigajki zhyltite si ochi kym Mima, i tja mylchalivo smykna malkija si banski.

Sprja mi dyhyt. CHesto vizhdahme Miminoto golo tjalo, no to njakak si beshe semejna rabota - za pryv pyt njakoj beshe stranichen svidetel na nashata erotika.

- Razhozhdej se! - naredi Jegulja. - Svikni malko s koraba...

I tja vyzsjadashe korabnite kranove, umilkvashe se o velikanskata kotva, iztjagashe se vyrhu vyzhetata, dokato Jegulja ne ja namesti v osnovata na visok gladyk komin. Zapochnahme da ja risuvame.

Pri Ale Mima prilichashe na pornografskite risunki, pobjagnali ot vratite na njakoj obshtestven klozet. Imashe malka glava kato karfica i obli hylboci. Laskaeh se, che sym dobyr risuvach (chista gimnazialna zabluda!), no pod prystite mi Mima se prevryshtashe v gips ot chas po risuvane.

Na hartijata na Jegulja Mima razhdashe goljam razlozhen voden plyh. Ochite j bjaha pritivoreni ot udovolstvie, a rycete j pregryshtaha visokija komin, prevyrnat vyv falus.

Ale smachka risunkata si i ja hvyrli vyv vodata.

Posledvah primera mu.

- Naesen otivam v Parizh - kaza Jegulja, bez da prestava da skyrca s pero po hartijata. - Plyhovete mi sa zreli. Tykmo sega mu e vremeto da plynat iz Evropa i da izgrizat onezi skapani esteti. Idvash li s men?

Ne kaza nito da, nito ne, no, dokato se vryshtahme na pristana, zabeljazahme, che po rekata pluvat pyrvite opadali lista i che Mima e razsejana.